తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ..

4వ భాగము

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ
తన 'హరినామక్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయుటకై
తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

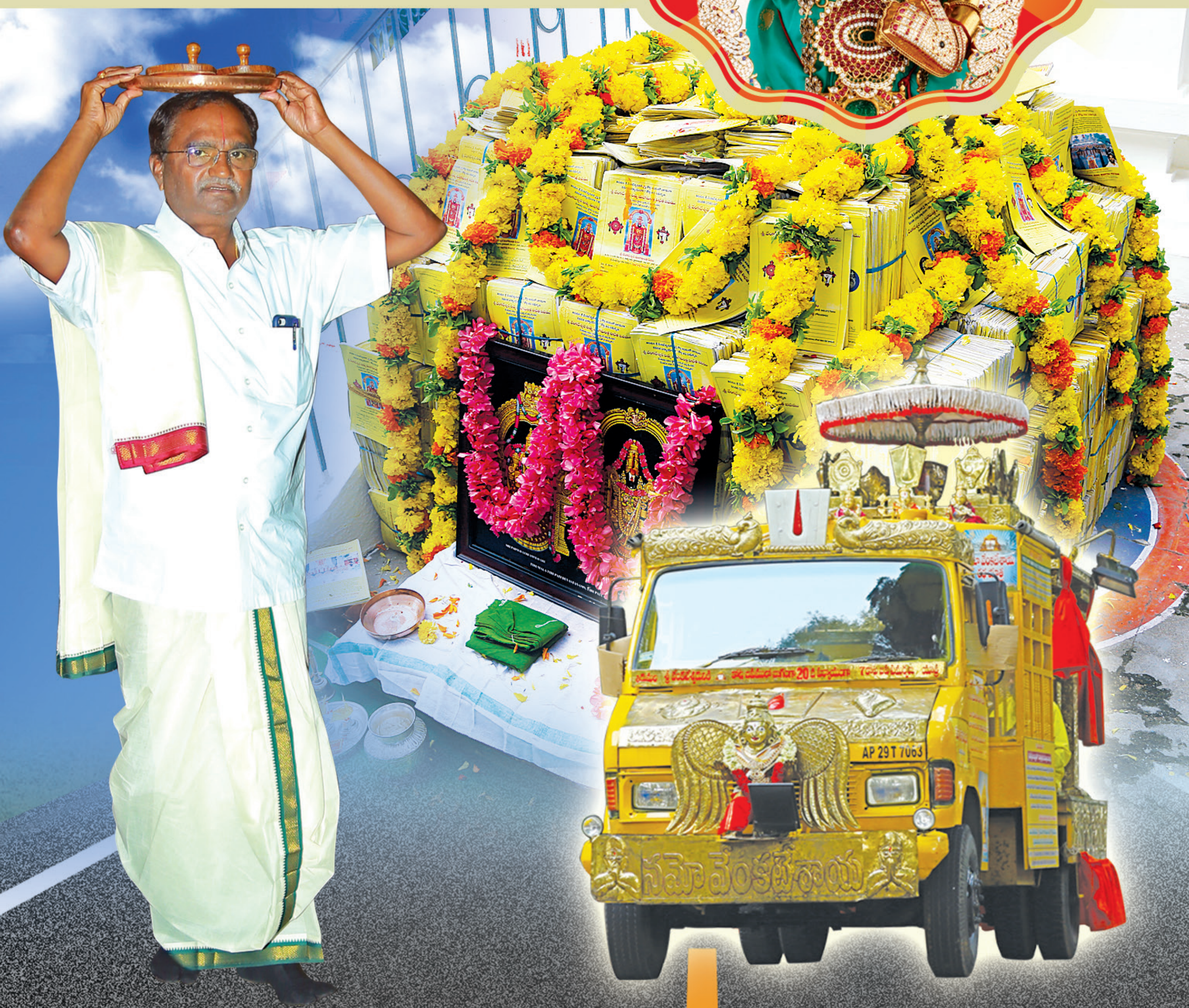

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ..

4వ భాగము

తెలంగాణలో మరో తిరుపతిగ తన 'హరినామక్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయుటకై తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీలల ధారావాహికం

- పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవింద దాసు)

దిశ : సిద్ధిపేటకు 7 కి.మీ దూరములో ఉన్న చిన్నగుండవెల్లి అనే మా స్వగ్రామంలోని మా తోటబావి వద్ద తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుడు తన 'హరినామ క్షేత్రము'ను ఏర్పాటు చేయదలచాడు. కనీసం రెండు ప్రాకారాల (వెండి వాకిలి) వరకైనా తిరుమల ఆలయ ప్రతిరూపమును నిర్మించమన్నారు. తాను స్వయంగా ఈ క్షేత్రంలో స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని భక్తులను అనుగ్రహించుదునన్నారు. మరియు వివిధ భక్త బృందాలచే వంతుల వారిగా అఖండ హరినామ స్మరణ జరగాలని సూచించారు. స్వామివారిని తిరుమల నుండి ఆహ్వానించుటకు తగిన యోగ్యత సాధించుటకు వీలుగా కఠిన సాధనతో పాటు భాగవతుల ఆశీర్వాదమును పొందమన్నారు. తన కలల ద్వార సం॥ 2000 నుండి శిక్షణ ఇచ్చుట ప్రారంభించి సం॥ 2022లో అసలు విషయం తెలిపారు. మరియు భక్తులను ఈ కార్యక్రమములో భాగస్వాములుగ చేయుటకు వీలుగ స్వామివారు ప్రసాదించిన అనుభూతులను తెలుపమన్నారు. అందులో భాగంగానే ప్రస్తుతపు 4వ భాగపు లీలల ప్రచురణ.

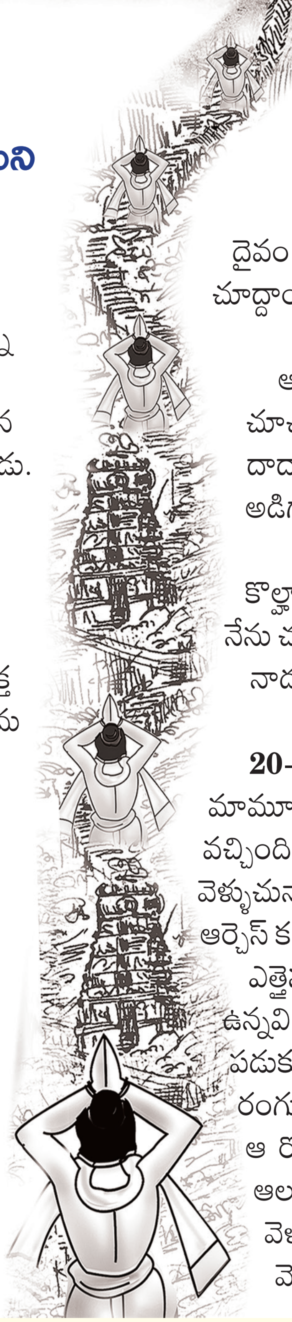

చూడని ఆలయాలను దర్శించుట

పూర్వాంగం: నేను చూడని ఆలయాలు కనబడ్డవి. అవి ఏ ఆలయాలు? అందులోని దైవం ఎవరు? అనే విషయం తెలియలేదు. కనుక్కో చూద్దాం నేనెవ్వరినో? అనే ప్రశ్న వేసినట్టనిపించింది. ఈ కల కన్న వెంటనే ఈ మూర్తి నన్ను బాగా ఆకర్షించింది. అత్యంత స్పష్టంగా దగ్గర నుండి చూచాను. కాని వారెవ్వరో కనుక్కోలేకపోయాను. దాదాపు 15 నెలలు వీరి గురించి ఎంతో మందిని అడిగాను. నేను దర్శించిన ఆలయ నమూనాలను వెతికాను. కాని లభించలేదు. చివరికి ఇది కొల్హాపూర్ శ్రీమహాలక్ష్మి అమ్మవారి మందిరమని, నేను చూచింది ఈమెనే అని తేది 21-06-2002 నాడు ధృవీకరించుకున్నాను. ఆ లీల ఈ విధంగా ఉంది.

20-03-2001 : లీల : ఈ రాత్రి నేను మామూలుగానే పడుకున్నాను. నాకు ఒక కల వచ్చింది. అందులో నేను ఒక రోడ్డుపై నడుచుకుంటూ వెళ్ళుచున్నాను. ఆ రోడ్డుకు ఇరు ప్రక్కల గుళ్ళు లాంటి ఆర్చెస్ కలవు. అవి ఈ క్రింద చూపిన ఆకారములో ఎత్తైన వరండాపై ఒకదాని ప్రక్కన మరొకటి ఉన్నవి. ఈ వరండాపై ఒక ముసలాయన కావలిగా పడుకుని ఉన్నాడు. గుళ్ళు పురాతనమైనవి. రంగులు పోవుచున్నవి. అన్ని ఆర్చెస్ కలవు. నేను ఆ రోడ్డుకు ఇరుప్రక్కల ఉన్న ఈ క్రొత్త రకమైన ఆలయాలను చూచుకుంటూ రోడ్డు చివరిదాకా వెళ్ళాను. చివరికి మళ్ళీ వెనుకకు వచ్చాను. మొదటి ఆర్చి వద్దకు వచ్చాను. ఇప్పుడిది

ఒక క్రొత్త రకమైన ఆర్చిలాగా కనబడ్డది. రెండడుగుల ఎత్తైన చతురస్రాకారపు గట్టుపైన దాదాపు 12 అడుగుల ఎత్తైన చతురస్రాకారపు గోడలో ఈ ఆర్చి ద్వారములాగా అమర్చబడ్డది. దానిని పరిశీలించి చూడాలనిపించింది. చతురస్రాకారపు గట్టును ఎక్కి ఆ ఆర్చి ద్వారము గుండా లోనికి ఒక ప్రత్యేకమైన కోణంలో చూచాను. ఆ ఆర్చి నుండి లోపలకు చూచుచుంటే మళ్ళీ క్రొత్తరకమైన చిన్న చిన్న ఆర్చెస్ ఎన్నో కలవు. వాటి నుండి చక్కగ చూచాను. చాలా దూరములో ఒక నల్లని ఆకారములో శంఖు చక్రములతో ఉన్నట్లు ఉన్న ఒక దేవుణ్ణి దర్శించాను. అంత దూరము ఉన్నా, ఆ దేవుణ్ణి నేను చాలా దగ్గర నుండి అంటే స్వయంగా గర్భగుడిలో ఉండి చూచినట్లు చూచాను. ఈ మూర్తి ఒక ప్రత్యేకమైన ఆకారంగా కనబడ్డది. ఈ మూర్తి వెనకాల చక్కని చక్కునము ఉన్నది. దాదాపు 4 అడుగుల వ్యాసము కలిగి పద్మరేకు ఆకారం ఔట్ లుక్ గల దానిలో ఈ చక్కునము అమర్చబడ్డది. మూర్తిపైన నాగుపాము పడగ చక్కునములోనే అమర్చబడి ఉన్నది. ఈ మూర్తి అత్యంత సుందరంగా కనిపించింది. శంఖు చక్రాలతో పాటు, మూడవ చేతిలో గద, 4వ చేతిలో ఒక పాత్రను పట్టుకున్నట్లు ఉంది. అత్యంత నల్లగా, అప్పుడే అభిషేకము జరిగినట్లనిపించింది. నేను ఇంతవరకు ఈ రకమైన గుడులను చూడలేదు. అది ఏ గుడి అగునో నేను ఎవ్వరిని చూచానో పోల్చుకోలేదు. ఈ కలలో నేను మొత్తం ఆర్చెస్ ను మరియు గర్భగుడిలో ఉన్న మూర్తిని మాత్రమే చూచాను. కాని గుడి బయటి ఆకారాన్ని కాని, ధ్వజస్తంభాన్ని కాని చూడలేదు. మొత్తం మీద ఈ గుడి తెలుగు సాంప్రదాయపుది కాదని తెలుసుకున్నాను. ఇది కల.

ఈ మూర్తి నన్ను మోహపరవశుణ్ణి చేసింది. చాలా ఆకర్షించింది. ఆ గుడి గురించి, మూర్తి ఎవరన్నదాని గురించి 15 నెలలు నాకు తెలిసిన ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తులను అడిగాను. నా దృష్టికి వచ్చిన ఆ ఆకారపు గుడులను ప్రత్యేకించి చూచుట మొదలుపెట్టాను. కొందరు విశాఖపట్నం తీర ప్రాంతంలో అమ్మవారి గుడిని సూచించారు. మరికొందరు బెంగాల్ ప్రాంతములో ఈ రకమైన ఆర్చెస్ తో కూడిన గుడులు ఉన్నవని చెప్పారు. చివరికి తేది 21-06-2002 రోజున నేను కొల్హాపూర్ శ్రీమహాలక్ష్మీ అమ్మవారి ఆలయమును దర్శించాను. ఒక ప్రత్యేక భంగిమలో చూచినప్పుడు ఇది నేను కలలో చూచిన మాదిరిగ కనబడ్డది. తూర్పువైపున ఉన్న ముఖ్యద్వారము నుండి ఒక ప్రత్యేక కోణంలో చూచినచో అదే విధమైన ఆర్చెస్ మరియు వాటి మధ్యనుండి చూచినప్పుడు నల్లని ఆ అమ్మవారి విగ్రహము యథావిధిగా కనబడింది. అమ్మవారి వెనకాల చక్కునము కూడా అదేవిధంగా ఉంది. అప్పుడు నేను ఆ శ్రీమహాలక్ష్మి అమ్మవారే కనబడ్డారని

మురిసిపోయాను.

31-03-2001 : ఈ రోజు ఒక నిజమైన సంఘటన జరిగింది. శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కల్పించు లీలలపైన విశ్వాసమును పెంచే విధంగా ఉంది. నేను అల్వాల్ లోని జి.వి.రెడ్డి కాలనీలో ప్లాట్ నెం.50 లో కంటోన్మెంట్ బౌండరీకి ఆనుకొని ఉన్న ప్లాట్ లో రెండు ఇళ్ళ కోసమని కన్స్ట్రక్షన్ మొదలుపెట్టాను. ఫూటింగ్ వర్క్ అయిపోయింది. అప్పుడు కంటోన్మెంట్ అధికారులు ఎలాంటి నోటీస్ లేకుండా మా సైట్ వద్దకు వచ్చి క్రేన్ సహాయముతో నేను వేసిన ఫూటింగ్స్ను, బేస్మెంటును తీసి వేయుచున్నారు. ఈ విషయమును మా సూపర్వైజర్ ద్వారా తెలుసుకొని, అత్యంత ఆత్రుతతో నా కారులో ఇంటినుండి అల్వాల్ కు వెళ్ళుచున్నాను. స్వామివారిని ప్రార్థించుచు ఆత్రుతతో వెళ్ళుచున్నాను. మా సైటు నుండి ఒక కిలోమీటరు ముందున్న నర్తకి టాకీస్ చౌరస్తా వరకు వెళ్ళాను. నా మనస్సులో ఆందోళన తారాస్థాయికి చేరింది. అప్పుడు ఆ చౌరస్తా వద్ద కట్టెతో చేసి అత్యంత సుందరమైన రంగులు వేసినటువంటి ఒక 15 అడుగులు ఎత్తు కలిగిన శ్రీవేంకటేశ్వరుని రథము నిలిచి ఉండుటను చూచాను. దానిలో కట్టెతో చేసి రంగులు వేసినటువంటి శ్రీవేంకటేశ్వరుడు దాదాపు నాలుగైదు అడుగుల ఎత్తుతో ఆ చౌరస్తా పైన నిలుచుని ఉన్నారు. అది ఏదో ఒక దేవస్థానము వారు స్వామిని ఊరేగించుచున్నారు అన్న విధంగా ఉన్నది. ఆ నడి బజారులో రథం, అందులో స్వామివారు మాత్రమే ఉన్నారు. రథం త్రిప్పువారు ఒక్కరూ లేరు. స్వామివారు నాకు ఎదురుగా నా కోసమే ఉన్నట్లు కనబడ్డారు. దానిని చూచిన వెంటనే నా లోపల ఆత్రుత తగ్గింది. “తొందర పడకు, వారు ఏమి చేసుకుంటారో అది వారిని చేయనివ్వు. నీకు మేలే జరుగుతుంది. దానిని వారు ఎంత కోపముతో నిన్ను పని చేయనీయకుండా చేయుచున్నారో అంతకు రెండింతల సహనముతో నిన్ను వారు అనుమతించుదురు. వారు అభ్యంతరము లేదని అందురు” అని నాలో నాకు భావన కలిగింది. తరువాత నా తొందరను తగ్గించి నెమ్మదిగా వెళ్ళాను. ఇంతలో వారు పని ముగించుకుని వెళ్ళిపోయారు. ఒక అయిదారు నెలల తరువాత క్రొత్త అనుమతి నెం.111 కలిగిన దానితో మళ్ళీ పనులు మొదలు పెట్టాను. వెంటనే కంటోన్మెంట్ యొక్క పెద్ద పెద్ద ఆఫీసర్స్ వచ్చి చూచారు. మరియు ‘నీ ఇష్టమున్నట్లు కట్టుకొమ్మ’ని చెప్పి వెళ్ళిపోయారు.

అయితే తరువాత ఆ రథము ఏ దేవాలయంది? ఎక్కడిదని వెతకనారంభించాను. ఉన్న అన్ని దేవాలయములలో వెళ్ళి కనుక్కున్నాను. కాని ఎవ్వరూ కూడా అలాంటి రథము వారివద్ద లేదని, వారు ఊరేగింపు చేయలేదని చెప్పారు. చివరికి ఇది శ్రీవేంకటేశ్వరుని లీల అని, నాకు మాత్రమే కనబడుచు ఇతరులకు కనిపించని ప్రత్యేకమైన లీల అని ఒక రెండు సంవత్సరముల తరువాత గ్రహించాను. మరియు శ్రీవేంకటేశ్వరుడు చూపు లీల యాదృచ్ఛికము కాదని, జరిగి తీరుతుందనే నమ్మకము నాలో బలపడింది.

స్వామిసేవ ఒక ఆట లాగ చిత్రీకరించుట

నేను హైదరాబాద్ లోని దుర్గాబాయి దేశ్ ముఖ్ కాలనీలో నివసించుచున్నాను. కన్స్ట్రక్షన్ వర్కు మాత్రం అల్వాల్ లో జరుగుచున్నది. ప్రతిరోజు పని దగ్గరికి పోవడం, తిరిగి రావడం తిరుమలగిరి నుండే జరుగును. తిరుమలగిరి మెయిన్ రోడ్డుపైన శ్రీఆంజనేయస్వామి వారి గుడి ఒకటి ఉంది. నేను అప్పటికే ఈ సృష్టిలోని ప్రతి మూర్తి శ్రీవేంకటేశ్వరుని అంశ మాత్రమే అని దృఢంగా నమ్మేవాణ్ణి. మరియు ఆయా మూర్తులలోని శ్రీవేంకటేశ్వరుని అంశకే నమస్కరించే అలవాటు చేసుకున్నాను. సం॥ 2000 లో అల్వాల్ లోని కన్స్ట్రక్షన్ లో జరిగిన గొడవల నుండి గట్టెక్కించే ప్రయత్నంలో, అత్యంత అందుబాటులో ఉంది కావున ఇక్కడి శ్రీ ఆంజనేయస్వామి వారిని మరియు వెనుక ఉన్న శివుణ్ణి నా ప్రభు తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వర రూపంగా భావించి ప్రతిరోజు ప్రార్థించేవాడిని. నా సమస్యలు తీర్చుమని దీనాతి దీనంగా ప్రార్థించేవాడిని. చాలా సందర్భాలలో నా హృదయం నుండి భక్తి భావం ఉప్పొంగి రోమాంచితుడనై కళ్ళనుండి ఆనందబాష్పాలు రాలుచుండ ప్రార్థించేవాడిని.

19 ఏప్రిల్ 2001 : కల: ఈరోజు ఒక స్వప్నము కలిగింది. ఇది హైదరాబాదులోని తిరుమలగిరిలో రోడ్డు ప్రక్కన ఉన్న ఆంజనేయస్వామివారి గుడి. గుడి కాంపౌండు వాల్ పైన ఒక పెద్ద కోతి, రెండు చిన్న కోతులు ఖాకీరంగు నెక్కరు వేసుకుని తెల్లరంగు అంగీలు ధరించి ఆడుకొంటున్నాయి. కాంపౌండు గోడపై అటు ఇటు దుంకుచు చాలా ఆనందంగా ఆడుకుంటున్నాయి. నేను వాటి ముందు ఉన్న రోడ్డు పైనుండి అల్వాల్ వైపు పోవుటను చూచి, “రా... ఆడుకుందాము రా...” అని సైగ చేయుచున్నవి (అంటే పిలుస్తున్నవి). నేను మాత్రం వాటిని వాటి ఆనందమును చూచుచు నిలుచున్నాను. అవి నన్ను రా.. రమ్మంటు పిలుస్తున్నవి.

ఇది కల. కాని ఆ రోజు ఈ కల అర్థం నాకు తెలియలేదు. ఈ కోతులు అత్యంత నేర్పరితనం కలిగినవి. చౌక్కాలు

ధరించినవి. సర్కస్ వారి కోతుల లాగా ఉన్నవని భావించాను. కాని నన్నెందుకు ఆడుకుందాం రా... అంటూ పిలుస్తున్నవో అర్థం కాలేదు.

నా జీవితములో స్వామివారి సేవ ఒక ఆటలాగా జరిగింది. బహుశా దీనికి చిహ్నంగా ఈ లీలను చూపారనుకుంటున్నాను.

పూర్వాంగం: శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నాకు ఆసక్తిగల వ్యాపారము మొదలగు అంశాలలో తలెత్తిన సమస్యలను తీర్చు క్రమములోఎంతో ఆప్తుడైనాడు. క్షణము ఆయన నామస్మరణను వదిలి ఉండలేని స్థితి కలిగింది. శ్రీవేంకటేశ్వరుని పైన అమితమైన భక్తి పెరిగింది. స్వామివారికి ఎలాంటి అపకారము చేయుటను కాని లేదా చిన్నతనం చేసి మాట్లాడుటను కాని సహించలేని స్థితి కలిగింది. ఇలాంటి ఘటన ఒకటి జరిగింది.

మా ఊరిలో అందరు శైవ సాంప్రదాయాన్ని పాటించేవారే. ఒకే ఒక కుటుంబం రమణయ్య పంతులు అనేవారు మాత్రం చ్చాదత్త శ్రీవైష్ణవులు ఉండేవారు. నేను హైదరాబాదులో నివసించుచున్నప్పటికీ పండుగలకు ఇతర సందర్భాలలో ఊరికి వెళ్ళేవాడిని. ఇలా ఒకరోజు ఊరికి వెళ్ళాను.

శ్రీవేంకటేశ్వరుడే శివుడని సూచించుట

ఇది నాకు అద్భుతమైన రోజు. మరువలేని రోజు. నాకు ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుని పైన అమితమైన ప్రేమ ఏర్పడింది. ఎవ్వరికీ ఏ ఆపద కలిగినను ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి పూజించినచో అన్నీ నెరవేరునని నా ప్రగాఢ విశ్వాసము. నేను ఒకరోజు మా స్వగ్రామమైన చిన్నగుండవెల్లికి పోయాను. అక్కడ ఆ రోజు రాత్రి దాదాపు 8.30 ప్రాంతమున నా మిత్రుడైన శ్రీ శేఖరం దుకాణంలో ఆయనతో మాటలాడుచు కూర్చున్నాను. ఇంతలో నలుగురైదురు మా ఊరివారు వచ్చి మాతో మాట్లాడుచున్నారు. అందులో ఒకరు తనకు గత రెండు సంవత్సరముల నుండి చాలా కష్టంగానున్నదని ఎంత ప్రయత్నించినా ఏ పనులు కావటం లేదని చెప్పుచుండెను. వెంటనే నేను "నీవు ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుని వేడుకో. నీకు అన్ని పనులు చక్కగా అవుతాయి" అని అప్రయత్నంగా చెప్పాను. ఇంతలో శేఖరం (శివభక్తుడు) ఇలా అన్నాడు. "హా! వేంకటేశ్వరుణ్ణే పూజించాలా? శివుణ్ణి పూజించితే కాదా? నీవిలా చెప్పద్దు. ఎవరికి ఎవరు ఇష్టమైతే వారినే పూజించుదురు" అని ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి కించపరిచే విధంగా మాట్లాడాడు. "నీకిష్టమైతే నీవు ఆయనకు పూజ చెయ్యి. కాని ఇతరులకు చెప్పకు"మని కఠినంగా, కించపరుచుటకు ఉపయోగించే స్వరముతో మాట్లాడాడు. దీనితో నా మనస్సు చాలా బాధపడింది. అసలు ఎవ్వరిని పూజించాలి అనే సందేహం కలిగింది. శివుడు గొప్పవాడా? లేదా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు గొప్పవాడా? అనే సందేహం కలిగింది.

ఈ విధంగా స్వామివారిని కించపరిచి మాట్లాడేసరికి చాలా బాధపడ్డాను. నా గుండెలో గునపముతో గుచ్చినట్లు, గుచ్చిన గునపమును మళ్ళీ మళ్ళీ పెకిలించునట్లుగ బాధ కలిగింది. నా సందేహమును తీర్చుమని ఆ దేవుణ్ణి మరి మరి వేడుకున్నాను. మనస్సులో ధ్యానించాను. దాదాపు 15 రోజులు ఈ బాధ అనుభవించిన తరువాత ఈ కల వచ్చింది. దీనితో నా సందేహం తీరిపోయింది. గుండెలోని బాధ తగ్గింది.

22-11-2001 : కల : ఇందులో నేను ఒక నేచురల్ గ్రానైట్ స్టోన్ రంగులో మధ్యసైజులో ఉన్న శివలింగమును చూచాను. అది భూమిపై కాకుండా మధ్యన గాలిలో నిలిచి ఉన్నది. దాదాపు నా భుజాల ఎత్తులో, నా నుండి మూడు అడుగుల దూరంలో ఉన్నది. నేను అత్యంత స్పష్టంగా చూడగలిగే విధంగా ఉన్నది. ఇది నలుపు కాదు, తెలుపు కాదు. నేచురల్ గ్రానైట్ రంగులో చుక్క చుక్కలుగ ఉన్నది. అభిషేకం తరువాత ఏవిధంగా ఆ నీటి తడిలో మెరుస్తూ ఉంటుందో ఆ విధంగా మెరుస్తూ ఉంది. కొంతసేపు స్పష్టంగా ఆ లింగమును చూచిన తరువాత కల చెదిరింది. కల జరుగుచున్న కాలము "నేనే శివుడిని నీవు పూజించు" అనే భావము నా మనస్సున ప్రవేశించింది. ఇలా ఈ కల వచ్చినప్పటి నుండి నాకు ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుడే శివుడు అనే జ్ఞానోదయం స్పష్టంగా కలిగింది. అప్పటినుంచి నేను ఏ శివాలయమునకు పోయినా "ఓం నమో శివరూపాయ శ్రీవేంకటేశ్వరాయ నమో నమః" అని కొలిచినచో నాకు అమితమైన ఆనందము కలుగుచుండేది. కనుల వెంట ఆనంద బాష్పములు రాలుచుండేవి. అప్పటినుండి శివుణ్ణి నా ప్రభువు శ్రీవేంకటేశ్వరుని ద్వితీయ రూపంగా భావించాను.

శ్రీవేంకటేశ్వరునితో మంచి బంధం ఏర్పడింది. నా మనస్సులోని ప్రతి భావమును ఆయనకు చెప్పేవాడిని. ఆయన కూడ తగిన విధంగా జవాబిచ్చేవాడు. స్వామివారితో ఒక ఆత్మీయబంధం ఏర్పడింది. ఉదా : ఒక మారుమూల ప్రాంతం నుండి హైదరాబాద్ లాంటి నగరమునకు విద్యాభ్యాస నిమిత్తమని వేరు వేరు ప్రాంతముల నుండి వచ్చిన ఇద్దరు విద్యార్థులు ఒక చిన్న 10 X 10 సైజుగల గదిలో స్వయంపాకం చేసుకుంటూ ఒక సంవత్సరం కాలం

గడిపిన తరువాత వారి మధ్యన ఎటువంటి దాపరికం లేని స్నేహబంధం ఉంటుందో అంతటి బంధం మా మధ్యన ఉన్నదనిపించింది.

స్వామివారు సమాశ్రయణం చేయుట

పూర్వాంగం: నాకు ప్రతిరోజు ఆ స్వామిని చూడాలని కోరిక అమితంగా ఉండేది. ముఖ్యంగా ఆ స్వామివారి పాదాలను చూడాలనే కోరిక బలంగా ఉండేది. నా కోరిక తీర్చుమని స్వామివారిని రకరకాలుగా ప్రార్థించాను. అంతే! అద్భుతం జరిగింది. ఆ రోజు రాత్రి నిండా దుప్పటి కప్పుకొని నిద్రపోయాను. నా జీవితంలో మరపురానిది, జీవితం పావనమయ్యేది, నేను ఊహించని ఘటన జరిగింది.

02-12-2001 : అనుభూతి : ఇది కల కాదు నిజమైన అనుభూతి. నేను నిండా కప్పుకొని స్వామివారిని స్మరిస్తూ పడుకున్నాను. ఇంతలో ఒక అత్యంత నల్లని భూతం ఒకటి నా గదిలోనికి ప్రవేశించినట్లనిపించింది. మరో క్షణంలో స్వామివారి రెండు పాదములు నా హృదయం పైన ఉన్నటుల అనుభూతి పొందాను. కొంచెం బరువుగా కూడా అనిపించింది. ఆయన నల్లని రెండు పాదములు ఆ పాదముల పైన స్వామివారు కట్టుకున్న బంగారు పీతాంబరము యొక్క అంచు మెరుస్తూ కనపడింది. ఉలిక్కిపడ్డాను. వెంటనే స్వామివారు తన పాదములు కింద పెట్టారు. మళ్ళీ నా ప్రక్కన (మంచము ప్రక్కన) బంగారు పీతాంబరంతో ఆయన నల్లని కాళ్ళు ఉన్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. ఎవ్వరో ఒక వ్యక్తి నా ప్రక్కన ఉన్నట్లు, ఆయన నల్లని పాదములు కలిగి ధగధగ మెరిసే పీతాంబరమును అనగా మంచి అంచు ఉన్న ధోవతిని ధరించి ఉన్నట్లు అనిపించింది. నేను ఆయన నల్లని పాదములను, దానిపైన స్వామివారి ధోవతి అంచును స్పష్టంగా చూచాను. ఒక్కమారు ఉలిక్కిపడి లేచి నా కుడి ప్రక్క చూచాను. కాని ఏమీ లేదు. అది అంతా ఆ దేవుని లీలనే! ఈ భక్తుని కోరికను తీర్చాలని జగన్నాథుని దయ అని తలచాను. ఒకరకంగా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు స్వయంగా నాకు సమాశ్రయణం కావించారు. ఆ స్వామిని మనసారా ధ్యానించి కృతజ్ఞతలను తెలుపుకున్నాను.

ఈ సంఘటన తరువాత నాలో చాలా మార్పు వచ్చింది. ఈ సృష్టికి మూలం శ్రీవేంకటేశ్వరుడేనని, ఈ సృష్టిలోని సమస్త దేవీ దేవతలను, వారి వారి ఉనికిని కోల్పోయే విధంగా ఈయనలో ఇముడ్చుకున్నాడని, ఈయన ఒక్కరిని స్మరిస్తే సమస్త దేవగణమును స్మరించినట్లేనని అనిపించింది. ఆ సమయమున నేను ఎవ్వరిని చూచినా వారు శ్రీవేంకటేశ్వరుని అంశగానే భావించేవాణ్ణి. ప్రతి ఒక్కరు మూడు నామాలు పెట్టుకున్నట్లు కనబడేది. ఈ సృష్టి మొత్తంలో స్వామివారు రకరకాల రూపులతో నిండి ఉన్నాడని భావించాను. అలాంటి బలమైన భావం నాలో ఏర్పడింది.

శ్రీ పశుపతినాథ్ ఆలయాన్ని దర్శించుట

జనవరి 2002 : ఈ రోజు మరో కల గన్నాను. అందులో నేను నేపాల్ వెళ్ళినానట. అక్కడ ఒక పచ్చని అక్కడక్కడ చెట్లతో కూడిన మైదానమును చూచాను. దాని కుడి ప్రక్కన ఒక పురాతనమైన భవనము కలదు. కొంతవరకు అర్థచంద్రాకారంగా (సెమీ సర్కిల్) పెద్ద పెద్ద రౌండు స్తంభాలతో కలదు. మొదటి అంతస్తులో చిన్న చూరు (Sunshade) ఉన్నది. గోడలకు మరియు స్తంభాలకు క్రిందినుండి మూడున్నర అడుగుల వరకు ఎరుపురంగు (జాజు), ఆ పైన తెలుపురంగు, కొంత పాలపిట్ట రంగు వేశారు. పై అంతస్తు కూడా కలదు. నేను ఈ భవనమును అత్యంత ఆసక్తిగా చూచుచున్నాను. ఇంతలో అశరీరవాణి మాటలు వినబడ్డవి. "అదే నేపాల్ పశుపతినాథ్ మందిరమని" ఎవ్వరో వెనకనుండి చెప్పారు. మేము దాదాపు 30-40 మందిమి అక్కడి పచ్చని మైదానము నుండి

చూచుచున్నాము. మాకు ఎదురుగా చాలా దూరములో ఒక బంగళా ఉన్నదట. అదే నేపాల్ రాజు యొక్క నివాసమని వెనుక నుండి నాకు ఎవ్వరో చెప్పుచున్నారు. ఆ కలలో నాకు శ్రీపశుపతినాథుని దర్శించుకోవాలని అనిపించింది. కల చెదిరింది.

ఈ విధంగా నేను ఏనాడూ చూడని మరో ఆలయం అది కూడా అత్యంత మహిమాన్వితమైన శ్రీ పశుపతినాథుని ఆలయం, దాని పరిసరాలు కనబడ్డవి. (మే 2002 లో మేము నేపాల్ దర్శించినప్పుడు ఈ ఆనవాళ్ళు కొన్ని యథావిధిగా ఉన్నాయి).

కీ.శే. వాడ్రేవు గవర్రాజు గారితో పరిచయం

శ్రీవేంకటేశ్వరుని గురించి మరిన్ని విషయాలు తెలుసుకోవాలనే కోరిక కలిగింది. కాని స్వామి గురించిన విషయాలను తెలిపే వ్యక్తులు నాకు కనబడలేదు. నేను హైదరాబాదులోని శివం రోడ్డుకు తరచుగా వెళ్ళేవాణ్ణి. అలా వెళ్ళే క్రమంలో తిలక్ నగర్ చౌరస్తా వద్ద ''శ్రీవేంకటేశ్వర భక్తి ప్రచార పీఠం'' అనే బోర్డును చూచాను. తెలుసుకుందామనే కుతూహలంతో ఆఫీసులోకి వెళ్ళాను. అక్కడ ఆఫీస్ మేనేజరుగా 'శ్రీ పాండు రంగారావు' అనే సిద్ధిపేట వ్యక్తి ఉండుట వలన పరిచయం సులభమయ్యింది. చివరికి ఆ సంస్థ యజమాని 70 సంవత్సరాలు వయస్సు కలిగిన కీ.శే వాడ్రేవు గవర్రాజు స్వామివారితో పరిచయమేర్పడింది. నిజానికి వీరు రాజమండ్రి దగ్గరున్న కొవ్వూరు వాస్తవ్యులు. ఈ మధ్యనే హైదరాబాద్ వచ్చారు. గత 20 సంవత్సరాల నుండి శ్రీవేంకటేశ్వరుని భక్తిని ప్రచారము చేయుచు జీవనోపాధి సాగిస్తున్నారు. భక్తులకు వారి కష్టాలను తెలుసుకొని ''ఐశ్వర్య మహామంత్రం'' అనే ఒక మంత్రమును వ్రాయించుచు, కొన్ని పూజలు, ప్రసంగాలు చేయుచు, వారు ఇచ్చే సంభావనతో జీవించుచున్నారు. శ్రీవేంకటేశ్వరుడంటే అత్యంత ఆసక్తి ఉన్నవాణ్ణి కాబట్టి ఆయన చేసే పూజలు, ప్రసంగాలకు వెళ్ళేవాణ్ణి. చివరికి ఆయనతో మంచి బంధం ఏర్పడింది. వారు ప్రతి పూజలోను విష్ణుసహస్రనామం చదువుచు, ప్రతి చరణానికి మధ్యమధ్యన మూడుసార్లు ఐశ్వర్య మహామంత్రమును అనుసంధానించుచు, స్వామివారికి భక్తులందరి చేత తులసి, పత్రి మరియు పుష్పములు ఒకరి చేతుల నుండి మరొకరికి అందించుచు, చివరికి స్వామివారికి సమర్పించేవారు.

నేను గతంలో శ్రీవిష్ణు సహస్ర నామమును ఎప్పుడు మనసు పెట్టి వినలేదు. దీనిలో నా స్వామి శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి రకరకాల వర్ణనలతో కీర్తించుచు ఆరాధించుట నాకు ఎంతో నచ్చింది. పరవశించిపోయేవాడిని. కాని మధ్య మధ్యన ఐశ్వర్య మహామంత్రమును పఠించుట నచ్చేది కాదు. దీనికి బదులు స్వామివారి అష్టాక్షరీ మంత్రమును పఠించినచో బాగుండునని భావించేవాడిని.

వారు చెప్పే ఐశ్వర్య మహామంత్రం :

ఓం... శ్రీవత్స వక్షసం శ్రీశం, శ్రీలోలం శ్రీకర గ్రహమ్ ।
శ్రీమంతం శ్రీనిధిం శ్రీద్యం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

ఈ మంత్రములో 8 శ్రీలు ఉన్నందున, దీనిని పఠించిన వారికి అష్టైశ్వర్యములు సిద్ధించునని చెప్పేవారు. శ్రీమాన్ గవర్రాజు గారి భక్తిబోధన మొత్తం కూడా ఈ మంత్రం చుట్టే తిరిగేది. భక్తులు భగవంతుణ్ణి కష్టాలలో మాత్రమే ప్రార్థిస్తారని భావించి ఈ మంత్రమునే బోధించేవారు. జపాన్ని కూడా ఇదే మంత్రమును వ్రాయించేవారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ''ఓం శ్రీం వేంకటేశాయ నమః'' అనే మంత్రమును కూడా వ్రాయించేవారు.

వీరు గత 20 సంవత్సరముల నుండి ఈ పీఠమును నడుపుచున్నారు. భక్తులను బృందాలుగా తిరుపతికి తీసుకెళ్ళి, కొన్నిసార్లు వృక్షాలను నాటించుట, కొన్నిసార్లు మెట్లపై శిలాఫలకాలు పెట్టించుట, మరికొన్నిసార్లు ఈ వ్రాయించిన జపాన్ని టిటిడి డైరీఫాంలో జపహోమాదులు చేసి నిక్షిప్తం కూడా చేశారట.

నాకు శ్రీ గవర్రాజు గారిలో అన్నీ నచ్చాయి. కాని ఐశ్వర్యాల కోసం మాత్రమే శ్రీవేంకటేశ్వరుని పూజించుట నచ్చలేదు. ప్రతిభక్తుడు స్వామిని పొందాలనే భావంతో పూజించాలనే భావం నాకుండేది. మొత్తం మీద వీరి బోధన ద్వారా కొంత, పుస్తకములు చదువుట ద్వారా మరికొంత, అన్నిటికంటె ముఖ్యంగా నిరంతరం స్వామిని ధ్యానించుట ద్వారా

శ్రీవేంకటేశ్వరుని తత్త్వము కొంత కొంత బోధపడుచున్నది.

నా అల్వాల్ సమస్య ఇంతవరకు సమసిపోలేదు. ఒకానొక సందర్భంలో నా సమస్యను కీ.శే. గవర్రాజు గారికి చెప్పాను. ఆయన చిక్కడపల్లి శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి ఆలయానికి వెళ్ళి అర్చన చేయించమని చెప్పారు. ఆ విధంగా చేసినచో నాకున్న సమస్యలు తొలగిపోవునని కూడా చెప్పారు. వారి మాట ప్రకారం 17-02-2002 నాడు ఉదయం 6 గంటలకు అర్చన చేయించాను. స్వామివారిని మరీ మరీ వేడుకున్నాను. “నాకు మీరు తప్ప మరెవ్వరూ లేరని” తలంచి మరీ మరీ ఏడ్చాను. నా కనుల వెంట నీళ్ళు పట పట రాలినవి. ఆరోజు రాత్రి ఒక కల వచ్చింది.

18-02-2002 : కల : అందులో నేను చిక్కడపల్లి శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామి గుడి ద్వారము ద్వారా లోనికి పోవుచున్నాను. గడప దాటి లోపలికి పోవుచున్నాను. అంటే ఒక కాలు గడప బయట మరో కాలు గడప లోన ఉండి నేను లోనికి పోవుచున్నాను. అప్పుడు గుడి లోపల అంటే నానుండి దాదాపు 20 అడుగుల దూరములో ఒకాయన నల్లగా సుమారు ఆరడుగుల ఎత్తుతో ఉండి తెల్లని లుంగీ అడ్డముగా మడుచుకుని కాకీరంగు చొక్కా తొడుకుకొని తెల్లని రుమాలుతో నాకు ఎదురుగా వచ్చుచున్నాడు. ఆయన నన్ను చూచి ఈ విధముగా అన్నారు. “ఆ ఇద్దరు మరియు ఈయన సామాన్యులు కాదు. వీరు శ్రీవేంకటేశ్వర స్వరూపులు” అని అన్నారు. అంటే ఆయన మాటలను బట్టి నా వెనుక ఇంకా ఇద్దరు ఉన్నారట. (వచ్చుచున్నారో లేక పోవుచున్నారో తెలియదు) కాని నేను ఆ గుడి ధ్వజస్తంభమును, గడపను, మెయిన్ డోర్ ను, గుడిలోని ప్రాంగణమును స్పష్టంగా కలలో చూచాను.

బహుశా దీనర్థం నేను శ్రీవేంకటేశ్వరుని అధీనము లోనికి పోవుచున్నానని కావచ్చు.

స్వామిపట్ల విరహ వేదనను అనుభవించుట

పూర్వాంగం: రోజు రోజు నేను ఏ విధంగా ఉంటున్నానో నాకే తెలియదు. ప్రతిరోజు నాకు ఆ స్వామివారిని చూడాలనే కోరిక మితి మీరుచున్నది. ఈ కోరికను ఎలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు. యవ్వనంలో ఉన్న ప్రేమికులు ఏ విధంగా ఒకరినొకరు విడిచి ఉండలేరో లేదా ఒకవేళ వారు వేరు ప్రదేశములో ఉన్నప్పుడు వారికి అనుక్షణము ఒకరికొకరు ఏవిధంగా గుర్తుకు వస్తారో, ఒకరినొకరు చూచుకోవాలని తపించి పోవుదురో అదేవిధంగా నేను నా స్వామిని మరియు నా స్వామియే అయిన ఆ పరమశివుణ్ణి చూడాలని తపించి పోయాను. నిద్ర పట్టుట లేదు. రాత్రి మెలకువ వచ్చుచున్నది. ప్రతి క్షణము అనుక్షణము వారే కనబడుచున్నారు. వారిని చూడకుండా ఉండలేనని ఏడ్చుచున్నాను. పొర్లుచున్నాను. ఈవిధంగా చాలా రోజులు గడిచాయి. ఒకరోజు ఇదేవిధంగా జరిగిన పిదప కల గన్నాను.

16-03-2002 : కల : ఇందులో కూర్చుని ధ్యానములో నున్న పరమశివుణ్ణి, మరో సన్నివేశములో ఏదో ఒక గుడిలో అర్చావతారములో ఉన్న నా స్వామిని చూచాను. ఇంతే కల. అప్పుడు కాని నా మనస్సు శాంతించి నిద్రపోయాను. ఈ పరిస్థితి నాలో చాలా రోజులు ఉంది. ప్రతిరోజు స్వామివారికై తపించిపోయేవాడిని. పిచ్చివాడిగా మారిపోయాను. స్వామివారిపై విపరీతమైన ఆకర్షణ కలిగింది. ఆయన లేని జీవితము వృథా అనే స్థితికి చేరాను.

22-03-2002 : ఈరోజు రాత్రి ఒక విచిత్రమైన కల వచ్చింది. స్వామివారిని చూడాలనే తపన నాలో చాలా ముదిరింది. ప్రతిక్షణము ఆయన గురించిన ఆలోచనే కలుగుచున్నది. ఆయన రూపము నా మనస్సులో అనుక్షణము మెదులుచున్నది. ఈ రాత్రి నిద్రలో స్వామిని చూచిన అనుభూతి కలిగింది. ఒక గుడిలోని స్వామి ముందు నిలబడి వారిని చూచినట్లనిపించింది. దాని తరువాత మా అమ్మ అనగా నా తల్లి (శ్రీమతి రుక్కమ్మ) చివరి దశలో ఉన్నట్లు, ఆమెకు మాటలు రాక, స్పృహలేక తన జీవితపు చివరి దశలో ఉన్నట్లు కల వచ్చింది. నా కోసం నిరీక్షించుచున్నట్లు అనిపించింది. తెల్లవారగనే లేచి మా తల్లిని మనసారా తలచుకొని ఆ స్వామివారిని, నా తల్లిని సరిగా చూడమని వేడుకున్నాను. స్వామీ! నా తండ్రి చాలా రోజుల క్రింద చనిపోయాడు. మా అమ్మ మాత్రము ఉన్నది. ఆమె ఆరోగ్యము బాగాలేదు. ఆమెను నా నుండి దూరము చేయకండి స్వామీ అని మరి మరీ వేడుకున్నాను. అప్పుడు మా అమ్మ రామంతపూర్ లోని మా చెల్లెలు ఇంట్లో ఉంటున్నందున, సాయంత్రము 7 ప్రాంతమున పోయి చూడవలెనని తలంచి, మామూలుగనే నా ఇతర పనులలో నిమగ్నమైయుంటిని. చివరికి సాయంత్రం మా చెల్లెలు ఇంటికి వెళ్ళాను. అప్పుడు ఆ దృశ్యమును చూచి షాక్ తిన్నాను.

మా తండ్రి చనిపోయినప్పటినుండి, మా అమ్మకు తలలో మంట ఉంటుండెను. దానికామె దాదాపు గత 10 సంవత్సరాల నుండి మందులు వాడుచున్నది. ఈ మంట ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు, మత్తు వచ్చి నిద్రవచ్చే ఉద్దేశముతో డాక్టర్ గారు ఒక రకమైన టాబ్లెట్స్ వ్రాసి ఇచ్చి, నొప్పి

ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు ఒక టాబ్లెట్ వేసుకొమ్మని చెప్పెను. అయితే ఈరోజు మా అమ్మ ఆ నొప్పి తొందరగా తగ్గుతుందనే ఉద్దేశ్యముతో ఎవ్వరూ చూడకుండా దాదాపు 12-13 టాబ్లెట్స్ ఒకేసారి వేసుకుంది. ఒక ఇరవై ముప్పై నిమిషాల తరువాత బాత్ రూమ్ కి వెళ్ళి అందులో పడిపోయింది. కాళ్ళు చేతులు చల్లబడ్డాయి. నోట మాట లేదు. చలనం లేదు. స్పృహలేని స్థితిలో పడిపోయింది. దీనిని గమనించిన మా చెల్లెలు కొందరి సహాయముతో బయటకు తెచ్చి పడుకోబెట్టింది. వారికి అమ్మ టాబ్లెట్స్ మింగిన సంగతి తెలియదు. చాలా కంగారు పడ్డారు. బిపి మొత్తం తగ్గింది. మాట లేదు. స్పృహ లేదు. చివరికి ఒకరి సలహా మేరకు జావ, గంజి నోటిలో బలవంతాన పోశారట. ఈ విధంగా చివరికి 4-5 గంటల మధ్యన కొంత స్పృహ వచ్చి ఆ టాబ్లెట్స్ వేసుకున్న విషయాన్ని మెల్లగా చెప్పింది.

నేను సాయంత్రం వెళ్ళేసరికి, సరిగా మాటలు లేక సరియైన స్పృహ లేక వంకర తిరిగిన నోటితో పడివుంది. కాళ్ళు చేతులు నిత్రతొక్కబడి ఉంది. సరిగ్గా శ్రీవేంకటేశ్వరుడు కలలో చూపిన భంగిమలో ఉంది. నా కోసం నిరీక్షిస్తున్నట్లు అనిపించింది. దానిని చూచి నా స్వామిని మనసారా వేడుకున్నాను. మా అమ్మ నా గురించి వేచి చూచుచున్నది. చివరి రోజు అని అనుకుంటున్నట్లున్నది. చివరికి విషయము తెలుసుకొని స్వామిని ధ్యానించి, అరటిపండు తినిపించి కొబ్బరినీరు త్రాగించి పడుకోబెట్టాను. తెల్లవారి వెళ్ళేసరికి కొంతవరకు తేరుకుంది. ఇంకొక్క రోజు గడిచేసరికి పూర్తిగా కోలుకుంది. ఈ సహాయానికి నా స్వామివారికి కోటి కోటి ధన్యవాదాలను తెలుపుకున్నాను. స్వామివారిపైన, ఆయన లీలలపైన నమ్మకం మరింత పెరిగింది.

ఈ సంఘటన తరువాత స్వామి లీలలను పునః పరిశీలించుకున్నాను. ఆయన కలలో చూపిన విధానాన్ని నిజజీవితములో జరిగే విధానాన్ని పరిశీలించుకున్నాను. మా అమ్మకు అస్వస్థత ఉన్నదన్న విషయం రాత్రి కలలో చెప్పారు. కాని పనివల్ల ప్రొద్దున పోలేక సాయంత్రం పోయాను. నేను మా చెల్లెలు ఇంటికి సాయంత్రం పోయినప్పుడు మా అమ్మ పరిస్థితి, స్వామివారు కలలో చూపిన విధంగానే ఉన్నది. మా అమ్మకు మధ్యాహ్నం 12 నుండి అస్వస్థత ప్రారంభమైంది. అదే నేను ఉదయం వచ్చి ఉంటే ఈ పరిస్థితి ఉండేది కాదు కదా! నేనెందుకు రాలేకపోయాను? మా అమ్మ కంటే పని ముఖ్యమా? ఎందుకు మరచాను? ఇలా ఎన్నో రకాలుగా నాది నేను చర్చించుకున్నాను. చివరికి స్వామివారు కలలో చూపిన ప్రతీదీ నిజంగా జరిగి తీరుతుందనే దృఢమైన అభిప్రాయానికి మరోమారు వచ్చాను.

శ్రీవేంకటేశ్వరుడు మమ్ములను అత్యంత సాధారణ జీవితమును గడపమన్నారు. అత్యంత సాధరణంగా, సంఘంలో చిన్నవానిగా జీవించాలనే భావము ఏర్పడసాగింది. మొదటి నుండి కూడా నాకు ఏకాంత జీవితం ఇష్టమున్నప్పటికీ ఈ మధ్యన ఈ భావన మరింత పెరిగింది. స్వామివారి భక్తులతో మాట్లాడుటలో ఎంతో ఆనందం పొందేవాణ్ణి. లౌకిక విషయాల పట్ల ఆసక్తి బాగా తగ్గింది. స్వామివారిని తృప్తి పరచుటే లక్ష్యంగా జీవించాలనుకున్నాను.

ఈ మధ్యన నా భార్య సురేఖ ఇష్టపడి ఒక డైమండ్ రింగ్ చేయించుకుంది. మూడు నాలుగు రోజులు మాత్రమే పెట్టుకుంది.

పూర్వాంగం: 26-04-2002 : కుటుంబ సమేతంగా సరదాగా డార్జిలింగ్ వెళ్ళాము. అక్కడి నుండి నేపాల్ వెళ్ళాలని భావించాము. డార్జిలింగ్ లో నాలుగు రోజులు ఉన్నాము. ఈ నాలుగు రోజులలో రెండు కలలు కన్నాను.

కల : ఈ రాత్రి కలలో, నాకు తెలిసిన హైదరాబాదులోని శ్రీ ఆంజనేయస్వామి ఆలయ పూజారి శ్రీమాన్ రామానుజాచారి పంతులు గారు, చిన్నగుండవెల్లిలోని మా ఇంటిలోని భవంతిలో కూర్చుని ఉన్నారు. ఆయన 3 రోజులు మా ఊరి ఆంజనేయస్వామివారి ఆలయంలో పూజ చేయుటకై నన్ను అడిగి మా ఇంటిలో ఒంటరిగా ఉంటున్నాడట. ఆయన ఇంటిలో కుర్చీలో తిరునామం ధరించి కూర్చుని ఉన్నారు. ఆయన ప్రక్కన నా ఊరి మిత్రుడు శేఖరం ఉన్నట్లు ఊహ. ఇంతలో వీరు షిరిడీ సాయిబాబా లాంటి తెల్లని పెద్ద జుట్టు ఉన్న విగ్రహమును శేఖరమునకు ఇచ్చి, దీనిని సాయిరెడ్డికి ఇవ్వమని చెప్పారు. ఇది కల.

దీని సరైన అర్థమును తెలుసుకోలేకపోయాను.
శ్రీవేంకటేశ్వరుని చూడకుండా ఉండలేని స్థితి
ఇది కూడా డార్జిలింగ్ లో ఉన్నప్పుడు వచ్చిందే.

28-04-2002 : కల : నేను మరియు నాతో పాటు మా ఊరివారు, మరికొందరు కలిసి ఒక శ్రీవేంకటేశ్వర ఆలయం లోనికి ఆయన దర్శనార్థం వెళ్ళాము. ఒక పెద్ద హాలు లోపల నుండి వెళ్ళాము. నేను దర్శనము క్యూలో వెళ్ళేసరికి దర్శన సమయం అయిపోయింది. తలుపులు వేశారు. ఆ తలుపుపై శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీ బోధన చిత్రపటముంది. (ఆ తలుపు దేవాలయపు తలుపు లాగా కాకుండా ఒక ఆఫీసు తలుపులాగా ఉంది) ఇంకా కొంత సమయం తరువాత తలుపులు తీస్తారట. నేను ఆ శ్రీవేంకటేశ్వరుని దర్శనము లేనిదే ఇక్కడి

నుండి వెళ్ళలేనని తలంచి ఒక చోట కూర్చుండుకుంటు "శ్రీవేంకటేశ్వరా" అని గట్టిగా అరుస్తున్నాను. స్వామివారి దర్శనము లేనిదే వెళ్ళనని కరుణించమని స్వామివారిని ప్రార్థిస్తూ గట్టిగా అరుస్తున్నాను. నా ప్రక్కన మా ఊరివారు ఉన్నారు. ఇది కల. అంటే స్వామివారితో బంధం గట్టిగా ఏర్పడిందని, స్వామిని విడిచి ఉండలేని స్థితి కలిగిందని అర్థం. పైగా స్వామిని నేను మాత్రమే కాకుండా నా తోటి వ్యక్తులకు కూడా ఆయన అనుగ్రహము లభించాలనే కాంక్ష నాలో ఏర్పడిందని సూచించాడు.

డార్జిలింగ్ చూచిన పిదప అక్కడినుండి నేపాల్ కు బస్సులో వెళ్ళాము. నేపాల్ లో ఉదయం చేరే విధంగా డార్జిలింగులో రాత్రి బస్సు ఎక్కి ప్రయాణించాము. బస్సులో రాత్రి బాగా నిద్రపోయాము. తెల తెలవారుతుందనగా మెలకువ వచ్చింది. ఇక్కడ స్వామివారు ఒక చిత్రాన్ని చూపారు. మేము నిద్ర నుండి లేచి చూచేసరికి ఒకప్రక్క పెద్ద పెద్ద కొండలు, మరోప్రక్క పెద్ద పెద్ద లోయలు అత్యంత భయంకరంగా కనపడ్డాయి. పైగా మేము వెళ్ళుదారి మలుపులతో కూడి అత్యంత ఇరుకుగా ఉంది. దారి భయంకరంగా ఉంది. ఎప్పుడు ఏమి జరుగునో చెప్పలేము. ఒకవేళ క్రింద పడ్డచో ఎముకలు కూడా మిగలవు. దీనిని చూచిన నా భార్య భయపడి పోయింది. గజగజ వణికింది. మా మొత్తం కుటుంబం ప్రయాణించుచున్నాము కాబట్టి ఈ భయం మరింత ఎక్కువైంది. వెంటనే శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి అత్యంత ఆర్తితో స్మరించుట ప్రారంభించింది. మేము సుఖంగా బయట పడాలని, ఎలాంటి ఆపద కలగకూడదని, ప్రతిగా తాను ఇష్టపడి చేయించుకున్న డైమండ్ రింగును తనకు సమర్పిస్తానని వాగ్దానం చేసింది. కొంతసేపటికి భయం తగ్గింది. మేము నేపాల్ చేరాము. ఈ విధంగా తన డైమండ్ రింగును స్వామివారు లాగేసుకున్నారు.

నేపాల్ లో మూడు రోజులు ఉన్నాము. శ్రీపశుపతి నాథుడిని సుమారు 4 సార్లు దర్శించుకున్నాము. నేను చూచిన కలకు ఆ ఆలయమునకు కొంత సంబంధం కలదు. అదేవిధమైన రౌండు పిల్లర్స్ మరియు ముఖద్వారము దగ్గర అదేవిధమైన అర్ధచంద్రాకార ఆకారంలో భవనం కలదు. కాని పూర్తిగా మ్యాచ్ కానట్టు అనిపించింది. పచ్చని పచ్చిక బయలు మట్టుకు రోడ్డుకు మరోవైపు కలదు. అది కూడా దేవస్థానము భూమే. దాదాపు నేను కలలో చూచిన విధంగానే కలదు. ఇందులో పూజారులు నివాసముంటారట.

శ్రీ పశుపతినాథుని అత్యంత భక్తిపూర్వకంగా దర్శించుకున్నాము. పూజారి "మోక్షము ప్రాప్తిరస్తు" అంటూ దీవించాడు. నేను శ్రీ పశుపతి నాథుని దర్శించినప్పుడు కూడా నా మనస్సులో నా స్వామియే ఉన్నాడు. "ఓం నమో శివరూపాయ, శ్రీవేంకటేశ్వరాయ నమో నమః" అని మాత్రమే మ్రొక్కాను. నా శ్రీవేంకటేశ్వరుడే ఈ శివుడు అనే భావము నా మనస్సులో దృఢంగా ఉన్నది.

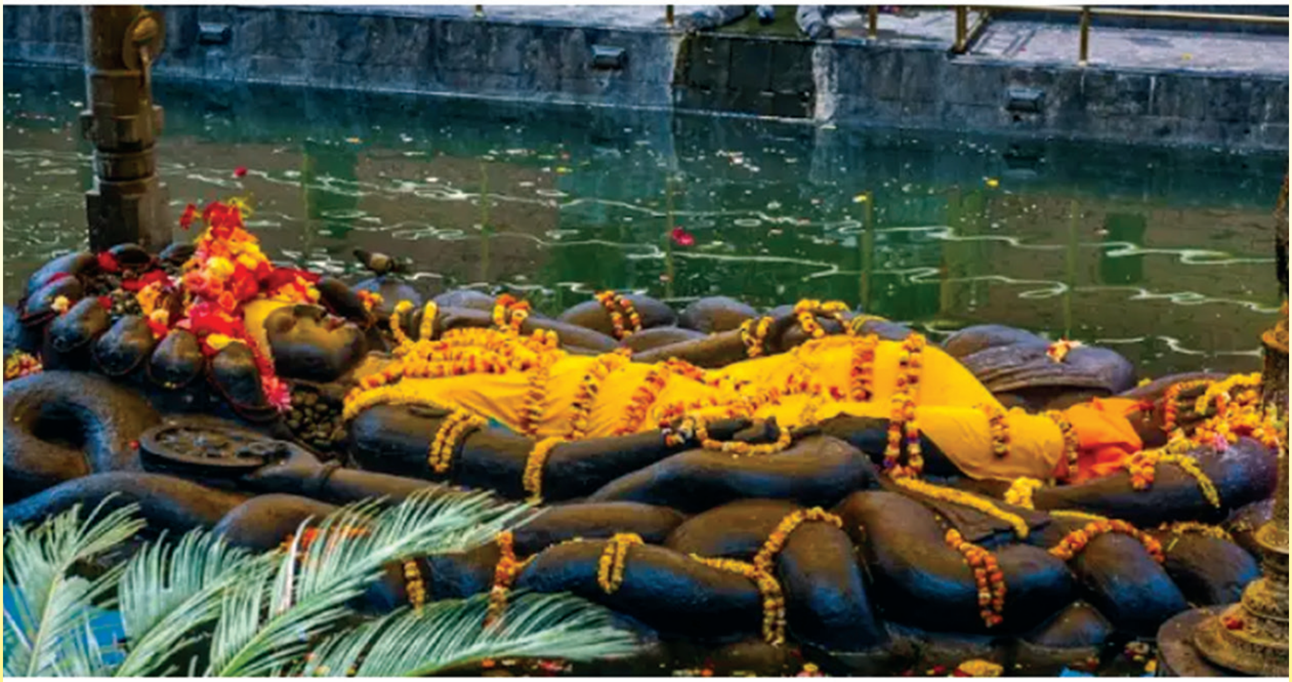

స్వామి పాదాలపై తల పెట్టి ప్రార్థించుట

గత కొన్ని రోజుల నుండి స్వామివారి పాదములపై నా తల పెట్టి దీనంగా ప్రార్థించాలనే కోరిక కలుగుచున్నది. ఈ మధ్యన ఈ కోరిక రోజు రోజుకు పెరుగుచున్నది. కాని ఇది ఎలా నెరవేరునో తెలియదు. ఈ కోరికను నెరవేర్చమని ప్రార్థించుచున్నాను.

నేపాల్ లో శ్రీ పశుపతినాథుని దర్శించుకున్న తెల్లవారి శ్రీ బుద్ధ నీలకంఠ (స్లీపింగ్ విష్ణు) ను చూచుటకు ఖాట్మండ్ కు 30 కి.మీల దూరము వెళ్ళాము. అక్కడ స్వామివారు ఒక కొలనులోని నీటిలో శేషశయనుడై ఉన్నాడు. ఆ దృశ్యమును చూచి నేను చాలా తృప్తి చెందాను. ఆ స్వామివారి పాదములను నీటితో, గులాలుతో కడిగి ఆ పాదములపై తలపెట్టి తనివితీరా మ్రొక్కాను. అంతకుముందు నేను నా స్వామివారి పాదములు కడిగి ఆ పాదములపై నా తల పెట్టి మ్రొక్కే అదృష్టమును ప్రసాదించమని వేడుకున్నాను. ఆ స్వామివారు ఇప్పుడు నాకు దానిని ప్రసాదించారని అనిపించింది. ఆ సమయాన నా ఒళ్ళు జలదరించింది. స్వామివారిని మనసారా వేడుకున్నాను. స్వామివారు చూపు ప్రతి లీల జరిగి తీరుతుందని నమ్మాను.

నా దశ : స్వామి వారు చూపు ప్రతి లీల జరిగి తీరుతుందన్న విశ్వాసమేర్పడింది. స్వామివారిని విడిచి ఉండలేని స్థితి కలిగింది. సృష్టిలోని సర్వ రూపాలలో శ్రీవేంకటేశ్వరుడే కొలువై ఉన్నాడనే భావం ఏర్పడింది. ఈ లోకంలో గొప్పలు సాధించిన ప్రతి వ్యక్తి యొక్క శక్తి శ్రీవేంకటేశ్వరునిదే అనే విశ్వాసమేర్పడింది. సదా స్వామిని స్మరిస్తూ ఉంటే ఆయనెంతో ఆనందించుచున్నట్లు అనుభూతి చెందేవాణ్ణి.

భాగవత ఆశీర్వాదము : తిరుమల శ్రీవేంకటేశ్వరుని ఆజ్ఞచే కేవలము మీ యొక్క ఆశీర్వాదము పొందుటకని, మరియు స్వామి సంకల్పములో మిమ్మల్ని కనీసం ఆశీర్వాద రూపకంగా నైనా భాగస్వాములుగ చేయుటకు ఈ లీలలను ప్రచురించుచున్నాము. కావున ఈ లీలలను చదివిన ప్రతి భక్తుడు వయస్సు, లింగ భేదం లేకుండా స్వామి వారిని స్మరించి సంకల్పం నెరవేరాలని ప్రార్థించుచు ఆశీర్వదించగలరని ప్రార్థన.

(సశేషం)

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవిందదాసు)
ఇ.నెం.1-1-53, వీధి నెం.1. హబ్సీగూడ,
హైదరాబాద్. ఫోన్: 040-27175050

తిరుమల శ్రీ వేంకటేశ్వరుని దిశ.. నా దశ

ప్రతి నెల ప్రచురించు ఈ అనుభూతుల హాట్ కాపీ కోరు వారు
'శ్రీ వేంకటేశం' మాసపత్రికకు సూచించిన విధంగా చందాదారులుగా కాగలరు.
1 సం|| చందా రూ. 250/–, 2 సం|| చందా రూ. 500/–, 4 సం|| చందా రూ. 1,000/–
జీవిత చందా రూ. 3,500/–, రాజ పోషకులు రూ. 5,116/–.
93482 12354 నంబర్‌కు ఫోన్‌పే, గూగుల్ పే మరియు పేటీఎం ద్వారా
డబ్బు, మీ అడ్రస్ పంపగలరు.

శ్రీవేంకటేశ్వర పాదసేవకుడు
పుల్లగూర్ల సాయిరెడ్డి (గోవింద దాసు)
1-1-53, హబ్సిగూడ, హైదరాబాద్, ఫోన్ : 040-27175250

Email :
srivenkatesham@gmail.com
Visit :
www.srivenkatesham.org